

Carl Jung (1875-1961): Een Zwitserse psychiater en grondlegger van de analytische psychologie, die bruggen heeft geslagen tussen wetenschap en spiritualiteit door zijn baanbrekende werk op het gebied van de psychologie. Jung introduceerde het concept van het collectieve onbewuste, een diepere laag van het onbewuste die gemeenschappelijk is voor alle mensen. Hij beschouwde het collectieve onbewuste als een reservoir van archetypische beelden en symbolen die universele betekenissen en patronen bevatten. Dit concept toont overeenkomsten met spirituele ideeën van een universeel bewustzijn en een onderlinge verbondenheid van alles in het universum, zoals ook wordt waargenomen in de kwantummetafysica.

De kwantummetafysica benadert het concept van het collectieve onbewuste vanuit het perspectief van informatie en energie. In de kwantumfysica worden deeltjes en systemen beschouwd als verbonden en informatie-dragend, en deze verbindingen kunnen resoneren op een dieper niveau van bewustzijn. Het collectieve onbewuste kan worden gezien als een energetisch veld van informatie dat toegankelijk is voor individuele bewustzijnsseenheden, vergelijkbaar met de Akasha kronieken uit spirituele tradities.

Jung bestudeerde en introduceerde archetypen, die fundamentele psychische patronen en beelden vertegenwoordigen die in verschillende culturen en religies voorkomen. Hij zag archetypen als universele en inherente aspecten van het menselijk bewustzijn. Deze archetypische beelden, zoals de moeder, de held en de schaduw, vertonen overeenkomsten met symbolen en figuren uit spirituele en religieuze tradities. Hiermee bracht Jung de psychologische en spirituele dimensies met elkaar in verband.

De kwantummetafysica beschouwt archetypische beelden en symbolen als energetische patronen of velden die resoneren met bepaalde universele betekenissen. Deze archetypische patronen worden ook gezien als manifestaties van diepere energetische structuren in het universum. Zo biedt de kwantummetafysica een raamwerk om de verbinding tussen individuele psychologie en universele archetypen te begrijpen.

Jung onderzocht ook de ervaring van transcendentie, waarbij individuen een gevoel van verbondenheid met iets groters dan henzelf ervaren. Hij beschouwde dit, net als de kwantummetafysica, als een essentieel aspect van spirituele ervaringen en benadrukte dat het belangrijk is om deze ervaringen serieus te nemen en te integreren.

De kwantummetafysica ziet transcendentie als een bewustzijnsstaat die de beperkingen van tijd en ruimte overstijgt. Op kwantumniveau zijn er fenomenen zoals verstrengeling en non-lokaliteit, die suggereren dat er een onderliggende eenheid en verbondenheid bestaat tussen individuele bewustzijnsseenheden en het universele

bewustzijn. Transcendentie kan worden gezien als een uitbreiding van bewustzijn in dit kwantumveld van verbondenheid.

Jung introduceerde het concept van synchroniciteit, dat verwijst naar betekenisvolle toevalligheden die niet kunnen worden verklaard door causale verbanden. Hij zag synchroniciteit als een manifestatie van een diepere verbondenheid tussen het individuele bewustzijn en het universele bewustzijn. De kwantummetafysica biedt een programmerende kijk op synchroniciteit als een fenomeen dat voortkomt uit de verbondenheid en informatiestromen op kwantumniveau. Informatie kan zich niet alleen lineair voortplanten, maar kan ook niet-lokaal en niet-causaal worden uitgewisseld. Synchroniciteit kan worden begrepen als een reflectie van deze diepere verbindingen en informatiestromen op kwantumniveau. Hiervoor is het concept 'geestelijk universeel algoritme' geïntroduceerd, dat een raamwerk biedt om deze fenomenen te begrijpen en te verklaren in het licht van de kwantummetafysica.